

בש"פ 4572/18 - סאלם אבו עסא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4572/18

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: סאלם אבו עסא

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
בתיק מ"ת 10661-02-18 שניתנה ביום 28.3.2018
על ידי כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

תאריך הישיבה: ז' בתמוז התשע"ח (20.6.2018)

בשם העורר: עו"ד ליאור חיימוביץ
בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין

החלטה

דקירה-ירי-דריסה. אלו האישומים המיוחסים לעורר שבפניי.

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים בגדרן הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

1. הורתה של הפרשה שבפנינו בעימות אלים שנתגלע בין שתי חמולות - משפחת אבו עסא, וביניהם העורר ושלושת האחים יוסף, מוסא ומחמד לבין משפחת אבו טהא (אציין כי עניינו של יוסף, הנאשם ברצח, נדון במסגרת תיק מעצר אחר).

בלילה שבין 17.10.2017 לבין 18.10.2017, התפתח עימות אלים בין עלאא' אבו טהא (להלן: עלאא') לבין צעירים ממשפחת אבו עסא סמוך לביתו של העורר. אחיו של העורר הזעיק אותו למקום, העורר הגיח לזירת האירוע כשהוא אוחז בסכין ודקר את עלאא' בחזהו. עלאא' פונה לבית החולים ושוחרר כעבור זמן קצר, ובני משפחתו הגישו תלונה במשטרה.

ביום 19.10.2017 יצא עלאא' עם אחיו המנוח פחרי (להלן: המנוח) לשוחח מחוץ לביתם. למקום הגיע יוסף אבו עסא (נאשם 1 בכתב האישום) ודרש להבין מדוע פנו בני המשפחה למשטרה. המנוח השיב כי המשפחה מעוניינת להימנע מבעיות ולצורך כך הוגשה התלונה. יוסף עזב, והמנוח ירד אל הכביש על מנת לפתוח לעלאא' את דלת הרכב, שכן הלה החל לחוש כאבים במקום הדקירה. לפתע, יוסף הגיח ברכבו ודרס את המנוח, אשר נפצע קלות ברגליו. למקום הגיעו קרובי משפחה של יוסף, וביניהם העורר ואחיו, ובין שתי המשפחות החלה תגרה שבמהלכה יידו אחד על השני אבנים.

אך היה נדמה כי הצליחו הנכבדים להשתלט על התגרה, ולמקום הגיעו מספר כלי רכב, וביניהם, בין היתר, מוסא (נאשם 2 בכתב האישום), אשר נהג ברכב מסוג "פורד", העורר אשר נסע ברכב מסוג "מאזדה" יחד עם אנשים אחרים (שזהותם אינה ידועה למשיבה) ומחמד (נאשם 4 בכתב האישום), אשר נהג ברכב מסוג "מיצובישי", תוך שהם שועטים לעבר בני משפחת אבו עלא ו"דורסים בהם" ללא אבחנה, כשביניהם אנשים זקנים וילדים. כתוצאה מכך, נדרסו חמישה מבני משפחת אבו טהא, ביניהם קטין אחד, ונגרמו להם חבלות קשות.

במקביל, החל ירי אקדחים לעבר משפחת אבו טהא על ידי מעורבים שזהותם אינה ידועה למשיבה במדויק. העורר ירה באמצעות אקדח שפרטיו אינם ידועים למשיבה ויוסף כיוון רובה מסוג M-16 לעבר המנוח ולעבר בני משפחתו ממרחק של כ-110 מטרים, וירה מספר רב של קליעים לעבר פלג גופם העליון. כתוצאה מכך, פגע קליע בראשו של המנוח והוא נהרג במקום. יוסף המשיך בירי, ופגע בבת משפחת אבו טהא.

2. כתב האישום מייחס לעורר עבירות של ניסיון רצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), נשיאת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין (יוסף, שכאמור איננו חלק מתיק מעצר זה, הואשם גם בעבירת רצח).

3. עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים. בהחלטתו מיום 28.3.2018 סקר בית משפט קמא (כב' השופט ח' מאק-קלמנוביץ) את הראיות לכאורה הצריכות לעניינו של העורר, בחלוקה לאירועים מושא כתב האישום. כדרכם של קטטות ותגרות המוניות, במיוחד כאלה שמסתיימות באירוע קשה וטראומתי כמו במקרה דנן, אנשים רבים רואים את האירוע מזווית שונות ובקטעי זמן שונים, כך שניתן להצביע על סתירות או תמיהות כאלה ואחרות, חלקן שוליות ומלאכותיות.

על מנת לקצר בדברים אומר כי בית משפט קמא חיבר את חלקי התצרף ואלה בתמצית הראיות הקושרות את העורר למעשים המיוחסים לו: עלא' נקב בשמו של העורר כמי שדקר אותו וראה את העורר בזמן הדריסה ברכב כסוף עם מחמד; מואמן ראה את העורר יורה באקדח שחור לעבר אנשים (הודעתו מיום 18.10.2017 שורה 28); יוסף אבו טהא ראה אותו יושב על יד נהג באחד מכלי הרכב הדורסים, ואברהים ראה אותו נוטל חלק בקטטה. בית משפט קמא קבע כי קיימות ראיות טובות הקושרות את העורר לאירוע הדקירה, וקיימות ראיות, גם אם בעוצמה נמוכה יותר, למעורבותו של העורר באירוע הדריסה והירי.

בית משפט קמא הורה על בחינת חלופת מעצר. יוער, כי מהחלטת בית משפט קמא עולה כי הבקשה למעצר עד תום ההליכים הוגשה נגד העורר "זמן לא קצר לאחר האירוע", בשל כך שהעורר אותר ונעצר אך לאחר זמן.

בין לבין, הוגש תסקיר שירות המבחן, אשר לא בא בהמלצה על חלופת מעצר בעניינו של העורר.

4. בית משפט קמא קבע בהחלטתו מיום 31.5.2018 (כב' השופט מ' בר-עם) כי גם אם קיימת חולשה מסוימת בראיות הנוגעות לעורר, אין מקום לחלופת מעצר. בית משפט קמא הבחין בין העורר לבין מחמד ומוסא, בשל ראיות בעוצמה נמוכה יותר בעניינם והורה על מעצרם של השניים בפיקוח אלקטרוני.

על כך נסב הערר שבפניי.

5. הערר מתמקד בעוצמת הראיות לכאורה. לטענת העורר אין מקום להבחין בינו לבין מוסא ומחמד, בכל הנוגע לעוצמת הראיות ולחלופת המעצר. העורר מצביע על כך שעל פי חלק מהעדויות, היה זה מחמד שביצע את עבירת הנשק החם, וכי חלקו של העורר בעבירה החמורה ביותר שיוחסה לו – עבירת הניסיון לרצח – מסתכמת בהיותו נוסע ברכב, להבדיל ממחמד ומוסא אשר יוחסה להם נהיגה ברכבים הדורסים. העורר מבקש כי תנאיו יושוו לתנאים של מוסא ומחמד, לגביהם הורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

6. דין הערר להידחות.

במישור הראיות לכאורה, אין חולק על מעורבותו של העורר בדקירת עלא', הוא האירוע שהצית את שרשרת האירועים שבאה בעקבותיו. לכך יש להוסיף את מעורבותו של העורר בדריסה, כאשר גם לגבי מעורבות זו אין מחלוקת. ודוק: אין לראות את העורר כנוסע ליד נהג בעבירה של פגע וברח, אלא כנוסע ליד נהג אשר שועט במכוון, יחד עם מכוניות נוספות, לעבר קבוצת אנשים. לטעמי, די בשני מעשים אלה, כשלעצמם, כדי להצדיק את מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

אשר לאירוע הירי, המשיבה הסבירה כי לאור מיקום תרמילי האקדח בזירה, הראיות לכאורה לגבי מבצע הירי נוטות לכאורה לכיוונו של העורר, יותר מאשר לכיוונו של מחמד, ועל כן ביכרה את עדותו של מואמן על פני הודעתו מיום 19.10.2017 של מחמד אבו טהא המייחסת את הירי למחמד אבו אסע (שם בעמ' 3 להודעה). אך גם אם אניח שיש חולשה מסוימת בעוצמת הראיות לגבי מעשה הירי, נוכח העדויות הסותרות בנקודה זו, הרי שדי בהצטברות הראיות

לכאורה לגבי מכלול המעשים המיוחסים לעורר (דקירה, ירי והשתתפות בדריסה) כדי להצדיק את מעצרו עד לתום ההליכים. זאת, להבדיל מהנאשמים האחרים לגביהם הורה בית המשפט על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, ואשר לא נטלו חלק בדקירה ובנשיאת הנשק.

7. על הלך רוחו של העורר, ניתן ללמוד מהודעתו של מואמן ולפיה העורר אמר למנוח "אני דקרתי את אח שלך ואני עושה מה שבא לי" (הודעה מיום 18.10.2017 שורות 16-17). לא נעלם מעיני גילו הצעיר של העורר והיעדר עבר פלילי, אך המקרה הוא חריג בעוצמת האלימות משולחת הרסן ובריבוי הפוגעים והנפגעים – ירי ללא הבחנה ונסיעה פרועה אל תוך חבורה של אנשים, בבחינת פיגוע-דריסה פלילי. כל אלה מעידים על העורר שחיי אדם נחשבים בעיניו כקליפת השום.

8. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשע"ח (24.6.2018).

ש ו פ ט